

хж. Гръцкіятъ адмиралъ (капитанъ-паша), който бѣше излѣзълъ на сухо и той да помага, като ищѣше пакъ да влѣзе у единъ корабъ, пада у водата отъ българското оржъе. Другитѣ двама гръцки войводи, Левъ и Потій, скривхтсе. Отъ останалата гръцка войска като бѣгаше да иде по корабитѣ, много избихж, други зе- хж роби, а други се издавихж. Българетѣ се дръпнхж назадъ, като обрахж изгорихж и разсыпахж все що имаше около Цариградъ, дѣто се намираше и единъ лѣтенъ царски сарай, когото изгорихж.

Слѣдъ една година (по 923 год.) Симеонъ стиг- нх до Цариградъ съ войската си. Като изгори сараятъ на царицата Тодора, и като разби и гръцката войска, дѣто излѣзе на срѣща му, намысли вече, че врѣмето му е да земе Цариградъ, за това той свърза съ сара- цинитѣ у Африка единъ зговоръ. Условьята на този зговоръ бѣхж тѣзи: Българетѣ да ударжтъ на Ца- риградъ по сухо, а сарацинитѣ да го забиколятъ по мо- ре; като земжтъ Цариградъ, двата народа да си раздѣ- лжтъ обиртъ, а Симеонъ да земе Цариградъ. Блъ- гарскитѣ посланици дѣто бѣхж отишли при сарацини- тѣ, направихж този зговоръ съ сарацинитѣ и като се връщахж у България съ сарацинскитѣ посланици, за да подтвърди Симеонъ този зговоръ, гръцитѣ имъ у- ловили корабтъ при Калабрія, и закарувжтъ на Ца- риградъ и българскитѣ и сарацинскитѣ посланици. Романъ искаше да развали този зговоръ, и за това у- лови че затвори българскитѣ посланици, а сарацин- скитѣ ги тури на почитъ. Сѣтиѣ испроводи сарацин- скитѣ посланици съ много дарове до царятъ имъ, и имъ заржча да му кажжтъ, че гръцитѣ така си отмъ- стявжтъ на непріятелитѣ си, които тѣ почитжтъ. Са- рацинскитѣ посланици обрнхжж умтъ на царятъ, и зговорътъ съ българитѣ се развали. Нъ Симеонъ пакъ не